

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 54/05
10.03.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије, у Београду, у већу састављеном од судија: Николе Латиновића, председника већа, Предрага Глигоријевића и Миодрага Вићентијевића, чланова већа, саветника Врховног суда, Драгице Гајић, записничара, у кривичном предмету против оптужених **АА и ББ**, због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 3. Основног кривичног закона, решавајући о жалбама браниоца оптуженог АА - адвоката АБ и браниоца оптуженог ББ - адвоката АВ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Сомбору, К. 79/04 од 21. децембра 2004. године, у седници већа одржаној, дана 10. марта 2005. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца оптуженог АА и у односу на овог оптуженог пресуда Окружног суда у Сомбору, К. број 79/04 од 21. децембра 2004. године **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

УВАЖАВА СЕ жалба браниоца оптуженог ББ и у односу на овог оптуженог, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Окружног суда у Сомбору К. 79/04 од 21. децембра 2004. године, у погледу одлуке о казни, тако што Врховни суд оптуженог ББ, за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ, за које је наведеном пресудом оглашен кривим, **ОСУЂУЈЕ** на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде, а у случају ненаплативости иста ће се заменити рачунајући сваких започетих две стотине динара у један дан затвора.

Образложење

Наведеном пресудом Окружног суда у Сомбору оптужени АА и ББ оглашени су кривим због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 245. став 3. ОКЗ и осуђени и то: оптужени АА на казну затвора у трајању од три месеца, а оптужени ББ на казну затвора у трајању од једног месеца; оптужени су обавезани да суду на име трошкова кривичног поступка плате по 5.000,00 динара и на име паушала по 3.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Против наведене пресуде, жалбе су изјавили:

- бранилац оптуженог АА, телеграмом, због одлуке о казни, с`предлогом да се првостепена пресуда преиначи и оптуженом изрекне условна осуда;

- бранилац оптуженог ББ, због одлуке о изреченој казни, с`предлогом да се првостепена пресуда преиначи и оптуженом изрекне условна осуда или новчана казна.

Републички јавни тужилац Србије, поднеском Ктж. број 174/05 од 28. јануара 2005. године, предложио је да се жалбе бранилаца оптужених одбију као неосноване и првостепена пресуда потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа којој није присуствовао уредно обавештени Републички јавни тужилац, на којој је размотрио све списе овог предмета, заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени навода у жалбама, и наведеног писменог предлога Републичког јавног тужиоца, нашао:

Првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреду кривичног закона на штету оптужених, на које другостепени суд, поводом жалбе, увек пази по службеној дужности, а у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП.

Испитујући одлуку о казни у односу на оптуженог АА, Врховни суд налази да је првостепени суд, у смислу члана 41. ОКЗ, правилно оценио све околности које утичу да казна буде већа или мања и утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима, наведеним у образложењу побијане пресуде дао онај значај који у случају оптуженог и заслужују. Врховни суд налази да је изречена казна затвора у трајању од три месеца, сразмерна тежини кривичног дела и степену кривичне одговорности оптуженог као учиниоца и као таква неопходна и нужна за остваривање сврхе казне предвиђена чланом 33. ОКЗ. Стога се жалбени навод браниоца оптуженог АА, да се истом изрекне условна осуда, оцењује неоснованим. Ово тим пре, што се у жалби не износи ни једна нова олакшавајућа околност а која би оправдала жалбени предлог.

Испитујући одлуку о казни у односу на оптуженог ББ, Врховни суд налази да је првостепени суд правилно оценио све околности које у смислу члана 41. ОКЗ утичу на врсту и висину казне, али да је утврђене олакшавајуће околности наведене на страни 8 образложења побијане пресуде подценио, док је отежавајуће околности - раније осуђиваности оптуженог дао исувише велики значај, што је за последицу имало изрицање казне затвора која није адекватна тежини извршеног кривичног дела и степену кривичне одговорности оптуженог. С`тога је Врховни суд, дајући утврђеним околностима онај значај који у случају оптуженог ББ и заслужују, а посебно ценећи да је од ранијих осуда протекло 10 година, Врховни суд је оптуженог осудио на новчану казну у износу од 20.000 динара, налазећи да та казна одговара тежини учињеног кривичног дела, степену кривичне одговорности оптуженог и околностима конкретног случаја од утицаја на врсту и висину казне и да је потребна али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 33. ОКЗ. Приликом одмеравања висине казне суд је имао у виду и материјалне прилике оптуженог и његове породице.

Са изнетих разлога, на основу члана 388. и 391. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Драгица Гајић, с.р. Никола Латинковић, с.р.

За тачност отправка

ТТ